

РЕШЕНИЕ

№ 1466

гр. София, 04.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 04.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора КОСТОВ, като разгледа дело номер **5183** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх.А, ет.1, ап.3 срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН] от 22.12.2011г., издаден от А. К. К. на длъжност “главен инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място], потвърден с решение №716 от 02.04.2012г. на директора на ДОУИ [населено място] в частта за отказано право на приспадане на данъчен кредит (ДК) за данъчни периоди от м.август до м.декември 2010г. по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма], преобразуване на финансовия резултат (данъчна загуба) за 2009г., определен корпоративен данък за 2010г., относно определен данък по чл.42 ЗДДФЛ за 2011г., определени задължителни осигурителни вноски за ДОО за периода м.март – м.декември 2010г., определени ЗОВ по ЗЗО за периода м.март – м.декември 2010г., определени вноски за фонд ГВРС за периода м.март – м.декември 2010г., ведно със съответните лихви за забава. Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на РА поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част.

Ответникът директор на Дирекция “ОДОП” – [населено място] оспорва жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия №1106664 от 07.06.2011 г., издадена от Е. А. В. - началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” на ТД на НАП – С. е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя от органи по приходите А. К. К., Д. С. С. и К. Н. В. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за периода 01.03.2010г. – 31.05.2011г., както и за корпоративен данък за периода 03.11.2008г. – 31.12.2010г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 15.06.2011г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 15.09.2011г. Със ЗВР №1110760/15.09.2011г. е удължен срока на ревизията до 15.10.2011г. съобразно срока по чл.114, ал.2 ДОПК. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице. За доказване компетентността на органа, възложил ревизията, ответникът е представил заповед на Териториалния директор на ТД на НАП [населено място] № РД-01-6/04.01.2010г., с която е възложено издаването на ЗВР на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК. Ето защо съдът приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен орган по приходите.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е издаден ревизионен доклад №1110760/31.10.11г. от органите по приходите, определени в ЗВР, който съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. В РД са направени констатации, че на ревизираното лице са връчени ИПДПОЗЛ №КПД-5681 от 04.10.2011г. и уведомление по чл.124, ал.1 ДОПК изх.№ К-1389 от 07.10.2011г., че размерът на дължимите осигурителни вноски за периода 01.01.2010г. – 31.12.2010г. ще бъде определен по реда на чл.124а ДОПК, поради липса на липса на ведомости и рекапитулация към тях. Уведомленията са връчени на електронен адрес на дружеството на 07.10.2011г., но дадения му срок дружеството не е представило исканите документи. Направено е предложение да се откаже право на приспадане на ДК по фактура № 1000....1/31.08.2010г., издадена от „металстрой – Ц.” ЕООД на основание чл.69, ал.1, т.1 вр. чл.71, т.1 ЗДДС, тъй като жалбоподателят не е отразил фактурата в счетоводните си регистри. На същото основание е отказано право на приспадане на ДК по фактури № 6971 от 16.09.10г., 6973 от 15.09.10г. 6980 от 15.09.10г. 6981 от 17.09.10г., издадени от [фирма], тъй като не са отразени в счетоводните регистри на жалбоподателя. Същото основание е посочено, за да се откаже право на ДК по фактури № 169/31.10.2010г., № 170/30.11.2010г., издадени от [фирма]. За 2010г. ревизиращите органи са определили корпоративен данък за внасяне в размер на 10147.67 лв. и лихва за забава в размер на 614.87 лв.

Ревизионният доклад е връчен на представител на жалбоподателя на 24.11.2011г. съобразно чл.117, ал.4 ДОПК. Липсват данни за подадено възражение по реда на чл.117, ал.5 ДОПК

Със заповед №К-1110760/03.11.2011г. А. К. К. е определен за компетентен орган по приходите за издаване на ревизионен акт, който заемайки длъжност “главен инспектор по приходите” има качеството на орган, който може да издаде ревизионен акт по смисъла на чл.118, ал.2 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП.

В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден оспорения ревизионен акт

№ [ЕГН] от 22.12.2011г., с който са установени задълженията на жалбоподателя по ЗДДС съобразно чл.118, ал.1, т.1 ДОПК. В ревизионния акт компетентният орган по приходите е възприел изцяло констатациите на ревизиращия екип за наличие на основание по чл.69, ал.1, т.1 и чл.71, т.1 ЗДДС да се откаже право на ДК по горепосочените фактури и да се определи корпоративен данък за внасяне за 2010г. в размер на 10147.67 лв. със съответните лихви за забава.

РА е оспорен с жалба по административен ред вх.№53-03-172 от 30.01.2012г. В 67-дневния срок по чл.155, ал.1 вр. чл.146 ДОПК (09.04.2012г.) решаващият орган - директорът на дирекция "ОУИ" при ЦУ на НАП [населено място] е постановил решение №716 от 02.04.2012г., с което РА е потвърден относно отказаното право на ДК и увеличението по ЗКПО. Горестоящият административен орган е възприел доводите на ревизиращите органи за липса на безспорни доказателства, удостоверяващи реалност на доставките, документирани от [фирма] и [фирма]. Относно доставките на услуги „СМР по договор“ от [фирма] е посочено, че услугата е следвало да се извърши с материали на доставчика, а от представените от последния в хода на насрещната му проверка 31 броя фактури не се установявало закупуване на необходимите за влагане в строителството материали. Не се установявало изпълнение на услугата „изхвърляне на строителни отпадъци“ поради липса на доказателства за притежавани МПС и използван превоз. Посочено е, че не са представени присъствени форми относно работниците, които са извършвали СМР на строителния обект. Възприети са констатациите за префактуриране на услуги поради едновременно осъществяване на услуга „СМР по договор“ и получаване на услуга със същия предмет с доставчик [фирма] през м.10. и м.11.2010г., както и относно липсата на категорични доказателства за реалност на доставките на машини от [фирма] и по фактура № 8/30.11.201г., издадена от [фирма] и увеличение на финансовия резултат за 2010г. на основание чл.16, ал.2, т.4 ЗКПО.

Липсват данни за връчване на решение № 716/02.04.2012г. на жалбоподателя, поради което следва да се приеме, че жалбата вх.№ 53-00-325 от 21.04.2012г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на оспорения ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК орган по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили съществено правото на защита на

жалбоподателя, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание.

Относно задълженията по ЗКПО:

1.Корпоративен данък по ЗКПО за 2009г. - В хода на ревизията е установено, че за периода е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 104350901365823 от 31.03.2010 г. Деклариран е финансов резултат данъчна загуба в размер на 5 459,41 лв. Предвид обстоятелството, че за този период дружеството не е реализирало приходи от дейността ревизиращият орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, а именно - разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. На това основание с осчетоводените разходи е преобразуван счетоводният финансов резултат на жалбоподателя и е определен данъчен финансов резултат в размер на 0 лв.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството /ЗСч./ при организиране на счетоводството на предприятието и съставянето на финансови отчети следва да се спазва принципа за съпоставимост между приходите и разходите, а именно разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, да се отразят във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите да се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Съобразно изискванията на Счетоводен стандарт № 1 – Представяне на финансови отчети, предприятията изготвят финансови отчети за всяка календарна година, в които представят приходите и разходите. Приходите и разходите, които не са свързани с определена икономическа изгода към момента на извършването им, се отчитат като приходи, съответно разходи за бъдещи периоди. В случай, че са отчетени в нарушение на изискванията на СС, възниква основание за корекция на счетоводния финансов резултат за данъчни цели. Съгласно чл.77, ал.1 ЗКПО разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. По изложените съображения при правилно приложение на закона левизиращите органи са приели, че осчетоводените от жалбоподателя разходи не е следвало да се осчетоводяват в период, през който дружеството не извършва дейност и не реализира приходи. На основание чл.160, ал.1 ДОПК жалбата в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

2.Корпоративен данък по ЗКПО за 2010г. - В хода на ревизията е установено, че за

периода е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2217И00110778 от 26.03.2011 г. с деклариран финансов резултат корпоративен данък за внасяне в размер на 10 147.67 лв., без в хода на ревизията да е направена корекция на така декларирания данък и без да са подавани коригиращи декларации по чл.104 ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят не е изложил допълнителни основания за недължимост на данъка, нито е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си за недължимост. На основание чл.160, ал.1 ДОПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна в тази ѝ част.

II.Относно задълженията по ЗДДС:

В хода на ревизията е отказано право на приспадане на ДК по фактура:№10..01/31.02010г., издадена от [фирма], по фактури №6971/16.09.2010г., №6973/15.09.2010г., № 6980/15.09.2010г. и № 6981 от 17.09.2010г. , издадени от [фирма], по фактури №169/31.10.2010г. и №170/30.11.2010г., издадени от [фирма].

При ревизията е установено, че жалбоподателят не е отразил в счетоводството си горепосочените фактури в нарушение на чл.71, т.1 ЗДДС.

От друга страна при насрещната проверка на доставчика [фирма] е установено, че същият не е издавал фактурата, не е получавал плащане от жалбоподателя, не е осъществявал превоз. Така установените обстоятелства правилно са квалифицирани от ревизиращите органи като основание да се откаже право на приспадане на ДК поради липса на доказателства за реалност на доставката по смисъла на чл.68, ал.1, т.1 вр. чл.6 ЗДДС.

При насрещната проверка на доставчика [фирма] също е установено, че не е издавал посочените фактури през м.септември 2010г. Доставчикът [фирма] не е намерен на декларирания адрес при извършената му насрещна проверка. На жалбоподателя е връчено ИПДПОЗЛ изх.№ КПД-5681/04.10.2010г., но същият не е представил доказателства. Т.е. и двете страни по сделката не са ангажирали доказателства за нейната реалност. Такива доказателства жалбоподателят не е анжажирал в хода на съдебното производство по отношение на нито един от доставчиците си. Ето защо и като са намерили основание да откажат правото на ДК по чл.68, ал.1, т.1 ЗДДС (допълващите мотиви в решението на горестоящия административен орган) и по чл.69, ал.1, т.1, вр. чл.71, т.1 ЗДДС ревизиращите

органи са постановили РА при правилно приложение на закона. На основание чл.160, ал.1 ДОПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна и в тази ѝ част.

IV.Задължения по ЗДДФЛ за 2011г.:

Задълженията на жалбоподателя по чл.42 ЗДДФЛ за 2011г. са определени въз основа на събраните в хода на ревизията разчетно-платежни ведомости и съдържащите се в тях данни за изплатени възнаграждения, при правилно приложение спрямо тях на законово регламентираната данъчна ставка от 10 %. В хода на съдебното производство жалбоподателят не е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си за дължимост на данък по чл.42 ЗДДФЛ за 2011г. в различен размер, поради което жалбата и в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

V.Други задължения:

В частта за определяне на дължимите задължителни осигурителни вноски по КСО и ЗЗО и вноски за фонд ГВРС за периода 01.03.2010г. – 31.12.2010г. ревизионното производство е проведено по реда на чл.122 вр. чл.124а ДОПК. Повод за това са установените в хода на ревизията несъответствия между подадените от дружеството декларации по Наредба № Н-8 от 29.12.2005г., подадените уведомления по чл.62, ал.4 КТ и установеното при проверка на личните досието на лицата, наети по трудов договор. Изводите на ревизиращите органи се подкрепят от констатациите по протокол №1125498/30.05.2011г. за извършена на жалбоподателя проверка, при която е установено, че в информационния масив на НАП декларираните данни с декларации образец №1 не съответстват на тези в декларация – образец № 6, като декларираните и дължими осигуровки не са внесени и дружеството има декларирани и невнесени данъци в размер на 28 622.89 лв. – ДДС, корпоративен данък, ДОО, ЗО, УПФ, ГВРС. Установява се от протокол №112220 от 24.03.2011г. на ТД на НАП С., ИРМ К., че на обекта на жалбоподателя – хлебопекарна в [населено място], [улица] извършена проверка на 21.02.2011г. по спазване на данъчното и осигурително законодателство, съвместно с органи на ДВСК и РИОКОЗ. При проверката е установено, че жалбоподателят, в качеството си на осигурител, не е внасял

задължителните осигурителни вноски към 24.03.2011г., към която дата е налице главница на просрочени задължения към НАП в размер на 14233.91 лв.

На жалбоподателя е връчено уведомление изх.№К-1390 от 07.10.2011г. на основание чл.124, ал.1 ДОПК (стр.258 -262 от делото), с което същият е уведомен, че основата за облагане с ДОО, НЗОК, ДЗПО-УПФ и ГВРС за периода 01.01.2010г – 31.12.2010г. ще бъде определена по реда на чл.124а ДОПК. Посоченото е фактическото основание за облагане по аналог - липса на ведомости и рекапитулации за 2010г. и правното основание по чл.124а ДОПК. Последната норма е препращаща към чл.122-124 ДОПК, като в уведомлението не е посочена нормата на чл.122, ал.1, т.4 ДОПК като основание за ревизия при особени случаи. Съдът приема, че последното обстоятелство не е накърнило правото на защита на лицето да разбере основанието за облагане по аналог (липса на счетоводна документация и отчетност, необходима за установяване на основата за облагане с данъци) и да организира защитата си, поради което не е налице допуснато съществено процесуално нарушение. Ревизиращите органи правилно и законосъобразно са пристъпили към извършване на ревизията в посочената част по реда на чл.124а, вр. чл.122 – 124 ДОПК.

С РА на жалбоподателя са определени суми за внасяне за ЗОВ за ДОО над начислените и внесени от него в размер на 7328.70лв. –главница и лихви за забава. , ДЗПО в размер на 1713.67 лв. ведно с лихви за забава в размер на 719.91 лв., здравноосигурителни вноски по ЗЗО над начислените от лицето в размер на 2857.82 лв. и лихви в размер на 695.55лв. и вноски за фонд ГВРС над начислените от лицето в размер на 20.66 лв. и лихви за забава в размер на 9.33лв., които не са внесени от ревизираното лице.

Съгласно чл.124, ал.2 ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на [чл. 122](#) фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по [чл. 122, ал. 1](#) е подкрепено със събраните доказателства. По изложените вече съображения съдът приема, че извършването на ревизия на основание чл.122, ал.1, т.4 ДОПК е

подкрепено с доказателства. В хода на съдебното производство жалбоподателят не е ангажирал доказателства, оборващи констатациите на ревизионния акт. На основание чл.160, ал.1 ДОПК жалбата в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Във връзка с оспорването на начислените лихви за забава за невнесените в срок задължения жалбоподателят не е ангажирал доказателства за дължимостта им в различен размер, поради което жалбата и в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена като неоснователна. При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалвания интерес (определени задължения в размер на 58158.55 лв.) в размера по чл.8, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно сумата от 1613.00 лв.

***Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во
Административно отделение, 14-и състав***

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх.А, ет.1, ап.3 срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН] от 22.12.2011г., издаден от А. К. К. на длъжност “главен инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място], потвърден с решение №716 от 02.04.2012г. на директора на ДОУИ [населено място] в частта за отказано право на приспадане на данъчен кредит (ДК) за данъчни периоди от м.август до м.декември 2010г. по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма], преобразуване на финансовия резултат (данъчна загуба) за 2009г., определен корпоративен данък за 2010г., относно определен данък по чл.42 ЗДДФЛ за 2011г., определени задължителни осигурителни вноски за ДОО за периода м.март – м.декември 2010г., определени ЗОВ по ЗЗО за периода

м.март – м.декември 2010г., определени вноски за фонд ГВРС за периода м.март – м.декември 2010г., ведно със съответните лихви за забава.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх.А, ет.1, ап.3 да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] на основание **чл.161, ал.1 ДОПК** **юрисконсултско възнаграждение** в размер на 1613.00 (хиляда шестстотин и тринадесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: